

KONTAKT

Ekonomsko trgovinska škola "Paja Marganović" Pančevo

Narandžasta?

Škola..

Belo?

Nevinost

Zeleno?

Sloboda

Plava?

Mir

Crvena?

Naga

Crna?

Spokojnost

Led?

Strah

Vatra?

Ljubav

Voda?

Život?

Lavirint

Vatrogasci?

Spas

Saka?

Prijatelj

Oko?

Duša

Trepavica?

Tolerancija

Šiske?

Beg

Sat?

Anksioznost

Nokat?

Bol

Golub?

Mir

More?

Spokoj

Vetar?

Sreća

Kap?

Iskrenost

Riba?

Skrovište

Krov?

Štit

Roda?

Nada

Dete?

Budučnost

Cvor?

inteligentan

Kanap?

Veza

Kreme?

Život

Staklo?

Osetljivo

Metal?

Hladnoća

Drum?

Beskrajno

Vrata?

Tajna

Drvo?

Život

Boca?

Spas

Glava?

Komplikovano

**MA
ŠTA!**

www.ekosko.edu.rs

Školski list; Prvi broj; 2009. Januar; Cena: 20 Dinara

KONTAKT

DOBRODOŠLI!

Ekonomsko trgovinska škola "Paja Marganović" Pančevo

ekosko@ekosko.edu.rs

Kup tolerancije

22. i 23. novembra održan je finalni deo "Kupa tolerancije" u Subotici.

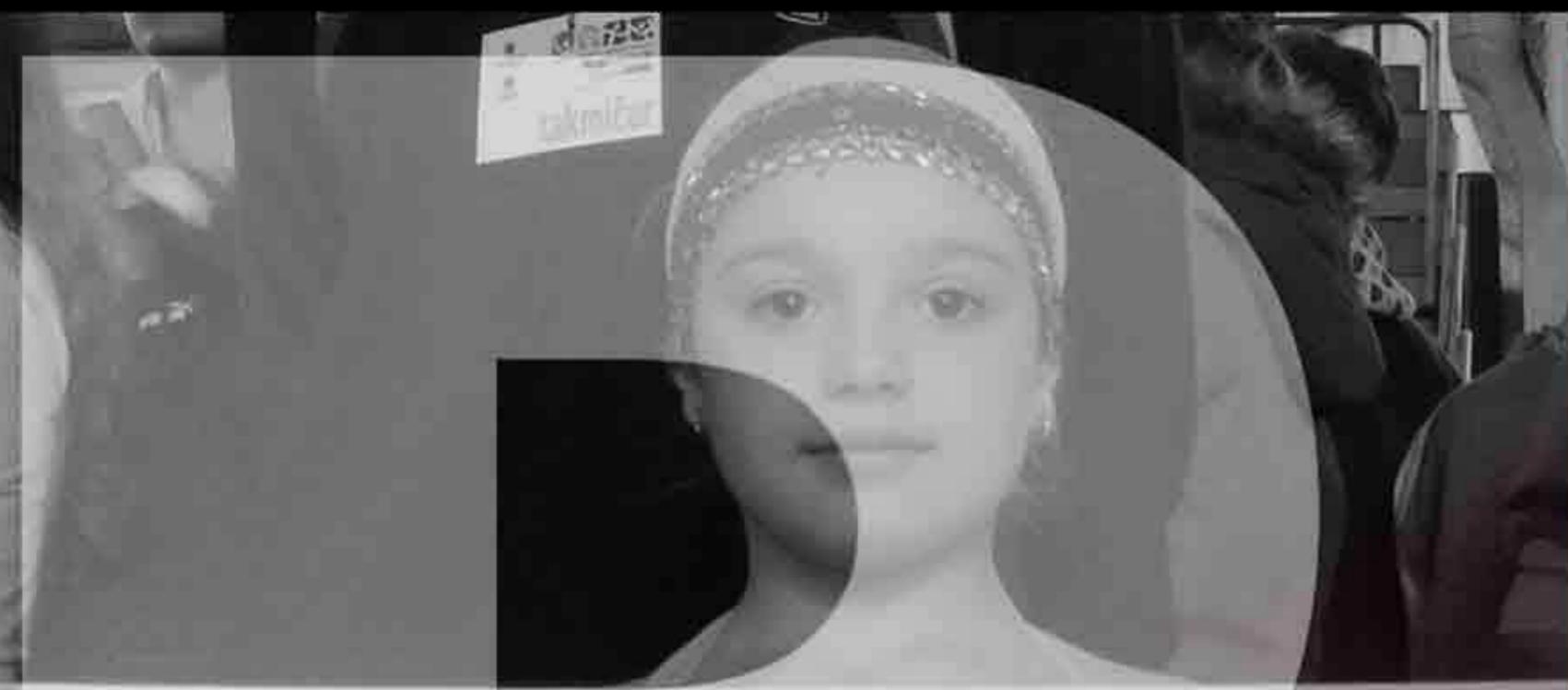
Našu školu predstavlja mešoviti odbojkaški tim u sastavu:

Jovanov Tamara, Divac Dragana, Simić Ivana, Petrov Jelena, Sekulić Vesna, Ostojin Saša, Janković Milan, Vladislavljević Stefan, Vereš Branislav, Rajković Dejan, Jović Dušan, Milanović Milovan i Stojanov Bojan. U stručnom delu bili su profesori: Popovski Nebojša, Trifunović Biljana i Cvetkovski Ljupčo.

Do finalnog dela stigli su zahvaljujući odličnim igrama pruženim na Opštinskim i Južnobanatskim takmičenjima. U jakoj konkurenciji najboljih iz cele države od njih bili su bolji samo odbojkaši Novog Sada.

Zahvaljujemo im se na odličnim igrama, velikom zalaganju i dostojnom predstavljanju škole.

KONTO

KONTO**KONTO KONTO KONTO**PRVAK IZ PANČEVA
U ODBOJCIEKONOMSKO TRGOVINSKA ŠKOLA PAJA MARGANOVIĆ
PANČEVO**Bronzana medalja!**

Učenica naše škole i član džudo kluba "Dinamo" Marijana Nikolajević je osvojila bronzanu medalju na prvenstvu Srbije za mlade seniore. Prvenstvo je održano 02.11.2008. u Nišu. Želimo da čestitamo Marijani osvojeno treće mesto i da joj poželimo još puno uspeha na takmičenjima. KONTO

Glavni urednik: Damjan – Princ tame

Zamenik glavnog urednika: Miroslav – Miško Vladimir, Dalila, Ivana, Branislava, Jelena, Jelena, Vukašin, Anita, Nikola, Milica, Dordje, Milica, Emir, Miroslav, Slobodan, Bane, Jovana, Milan, Miloš, Milica, Nikola, Branimir...

Mentor: Prof. Likovne kulture Nikola Rikanović

konto@ekosko.edu.rs

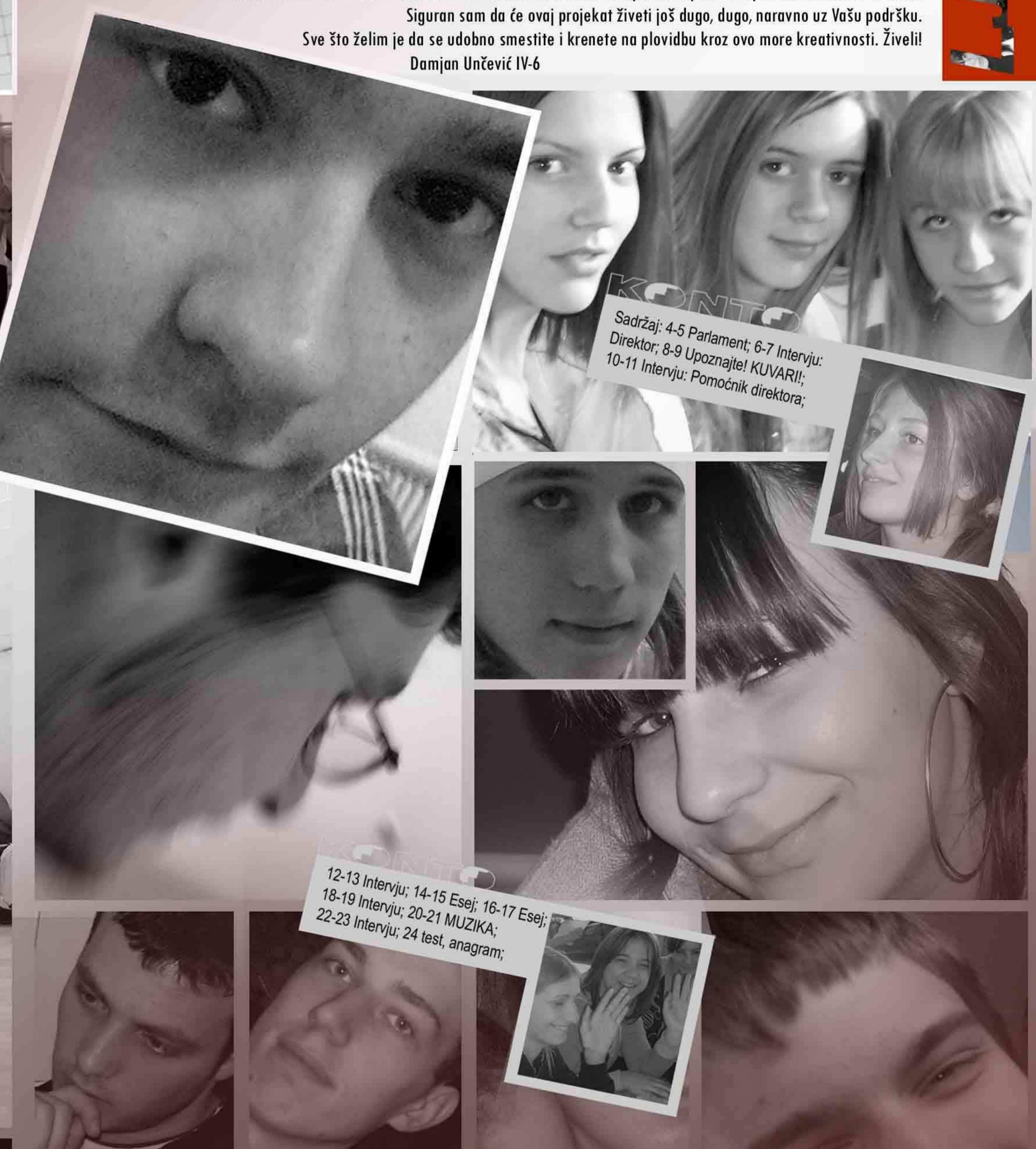
Reč urednika

Dobrodošli u naš mali svet, dobrodošli u Konto. Pre svega, moram da Vam kažem da sam presrećan što smo redakcija Konta i ja kao urednik školskih novina, uz široku i bezrezervnu podršku uprave, završili ovaj dugo isčekivani prvi broj novina. Iskreno, smatram da u ovim novinama ima nešto za svakog i nadam se da ćete da pronađete sebe u ovom vrtlogu sna i jave.

Imamo literarne radove, intervjuve sa nama, a nadam se i vama, interesantnim ljudima, sportske izveštaje o uspesima naše škole, humor, članke o kulturi, o problemima naše škole i grada itd. Radili smo na tome da Vam približimo neke teme, da otkrijemo po koju istinu, izmamimo po koji osmejh, otkrijemo Vam neke nove ljude i u krajnjoj liniji da Vas navedemo da mislite o nekim novim stvarima, u duhu učenja, sa željom da ćujete ili naučite nešto novo.

Siguran sam da će ovaj projekat živeti još dugo, dugo, naravno uz Vašu podršku. Sve što želim je da se udobno smestite i krenete na plovidbu kroz ovo more kreativnosti. Živeli!

Damjan Unčević IV-6

JUBAVI

Rad na ovim novinama je stresan, ali na kraju nagradjujući. Uz veliki trud i napor prvi broj je završen, ali zato nas ispunjava. Naš svakodnevni rad se odslikava na svakoj strani. Bolno je bilo završavati ovaj broj jer nam je svaki tekst pružao neki novi deo drugačije celine. Međutim, sve smo uspeli da uklonimo u jednu slagalicu koja predstavlja učenički duh i srce škole. Neverovatno je što može da napravi koncentrisana mlada snaga, a to je upravo ono što je ovde slučaj. Trudom i velikim naporom smo uspeli da izvajamo nešto što može da služi za uzor drugima koji žele da naprave sličan projekt. Napredak koji smo napravili je zavidan i predstavlja svojevrstan evolucion pričas nas kao ličnosti. Bit čitavog ovog projekta je u tome da predstavimo ovu školu ne samo kao mesto obrazovanja, već kao mesto gde se stvaraju nove trupe koje idu u svet da ga pokore i učine mestom ideja i slobode. Ovde otkrivamo ono što se zbiva u mlađim glavama koje naizgled bescijljno tumaraju hodnicima škole. Novine donose nešto novo i sveže što konstruiše nov stav o učenicima iz "Pajinel". Pokazujemo ono što mi želimo da nas predstavljaju.

Donedavno nismo imali ništa slično, samim tim ovaj projekt vidimo kao šansu da malo isplivamo na površinu. Zaista smo ushićeni što je ovaj projekt završen i što smo uspeli da ukažemo na neke probleme i ponudimo razumna i konstruktivna rešenja. Za kraj, želimo i nadamo se, da će barem delić svega ovoga dopreti do vas i napraviti neku razliku unutar vas samih. Da ćete shvatiti smisao ovog projekta. Ako bude i zadovoljan učenik, profesor, Mi smo uspeli! Svi Mil!

edakcija!

NAJ!?

Šta je najpozitivnije što bih izdvojila? Nije lako odgovoriti... Volja da pružim najbolji deo sebe, svog znanja, mlađim generacijama. Ne možete ostati ravnodušni dok pred vašim očima pulsira život, u bezbroj varijacija, ali sa istim atributom: **MLADOST!** SVEMOĆNA I SVE MOGUĆA MLADOST! Jako važno je istaći vreme u kom se nešto dešavalo, kontekst, i u najtežim vremenima, u školi je bilo duha, ljudi su ponekad čudni, svako na svoj način živi život, nekih trenutaka se rado setim, nasmejam se od srca... Ako bih morala da izdvojam koje su najnegativnije stvari koji su mi se desili za vreme rada u školi... To mi je još teže da odgovorim... Bilo ih je, i ja svoju "čašu žuci" imam. Ponekad ne vidite šta se oko vas dešava, ne procenite na vreme... Osetite duboko nezadovoljstvo, tada vam je potrebna sva energija sveta da nastavite, da prevaziđete, šta god da vam stoji na putu! Ružne i neprijatne događaje ne želim da pamtim... Život pobeduje! Uvek!

KONTO KONTO KONTO

Tri puta merim!

Jesam li spremna za kompromis?

Drugačije mišljenje je dobro čuti, razmisliti... Odluka je moja!

Odakle vam energija, kako se borite sa stresom?

Uživam u stvarima koje volim! U mojoj baštini postoji mnogo cveća, zelenila...

Lep dan, dragi ljudi, muzika, kafa, knjiga... To me relaksira i vraca energiju...

Kada ću smatrati da sam uspela?

Uspeh je širok pojam i vrlo relativan, čovek je kompleksna struktura, negrelegedna...

Život je stalno prevazilaženje...

Kretanje.

Da li su ljubav i mržnja ista emocija?

Ne znam! Ljubav oplemenjuje dušu, čini vas boljim, lepšim.

Ne mrzim nikog!

Ako neko emituje negativnu energiju prema meni (to mogu da osetim) — distanciram se od te osobe.

Koliko javnost utiče na moj rad?

Tera me da, „Tri puta merim, a jednom se čem“

Kako postižem rad u gradskoj Skupštini i školi?

Zadovoljna sam i počastovana!

"Dan čistoće"?

Nisam čula da se učenici žale, znam da se profesori žele na rad tetečka... Videćemo...
Da li postoji "Dan čistoće" (kada se generalno čisti celo škola)?
Da li ovo da razumem kao vaš predlog? Učestvovačete?
Dopada mi se ideja.
Bilo je nekih pokušaja subotnjeg spremanja učionica- nije loše!
Razmišljajte još malo o tome, rado bih tu ideju podržala.
Prostor u školi treba da se oplemeni, uredi po vašoj meri...
Podržaću svaku inicijativu! Verujem u vašu inventivnost!

NEKAD I SAD?

Više od rti decenije radim u školi. Mnogo toga mi se dogodilo i događa još uvek. Lepih trenutaka je više, rad sa ljudima je specifičan, neposredna komunikacija, "Nekoliko vremena" smo proživeli i živimo zajedno, vrlo burnih, kako samo na Balkanu ume da bude, "Istoriski" bez prestanka! Teško je bilo sakriti se od "Dogadanja" bilo kome, velika iskušenja smo prošli, posledice čemo analizirati ako budemo imali vremena da se bavimo time. Nezamislivo je koliko se svet ubrzao...

**Nada ČIKOŠ
DIREKTOR**

KONTO KONTO KONTO

Biti direktor?

Sama funkcija ne čini čoveka manje ili više odgovornim. Najveću odgovornost osećam pred sobom, za sve što činim, sebi sam najstroži sudija. Nije mi potrebno podsećanje koliko je "Velika odgovornost direktora"! Zahtevi koji stoje pred nama veliki su izazov, prevazići ih sa ograničenim sredstvima moguće je samo uz angažovanje svih kapaciteta.

Energija svakog pojedinca je za poštovanje, ali za uspešnu nastavu potrebna je energija celog kolektiva, svih bez izuzetka. Doprineti svojim maksimalnim učinkom na svakodnevnim zadacima najbolji je put za izgradnju, samozgradijanje pojedinca, učenika, ali i društva u celini. Ne ide sve lako, nisam ni očekivala da ću za relativno kratko vreme uspeti da pokrenem, i promenim navike koje su ostale iz vremena kada su drugačiji odnosni bili poželjni.

Razumem i hoću da čujem svakoga, otvorenog srca, uvek, ali zadatke koji su pred nama, moramo i možemo da rešimo sami. Mi! Niko drugi. Naročito bi mi teško palo nečinjenje, svest da postoji problem traži munjevitu akciju, tu nema odstupanja!

Da li sam član neke političke organizacije?

Jesam. Svako od nas u jednom trenutku donese odluku, hoću li da utičem na događaje koji se najdirektnije tiču naših života, ili ću posmatrati, ostati po strani i čekati da se politika počne baviti sa mnom. Preuzela sam inicijativu i trudim se da ja idem događajima u susret...

Ne bavljenje politikom smatram najvećom opasnošću po naše društvo, to je izbegavanje odgovornosti, svaki pojedinac treba da uzme svoju sudbinu u svoje ruke, prvo sebi zadajte zadatak, učinite koliko možete da ga ispunite, opšti boljatik neće izostati...

Razlikujemo se i neka smo drugačijeg mišljenja, nekada moram ispoštovati odluku većine, iako se lično ne slažem sa njom, ali kako mislite da uticete i kreirate ako apstinirate? Taj problem je mnogo ozbiljniji nego što izgleda.

Upoznala sam predivne ljude, brillantne pedagoge, čiji rad sa decom može stajati u udžbenicima, ali kada se pomene politika osetim rezervisanost, neodlučnost. Razumljivo je i mogu se pronaći valjani razlozi, s punim opravdanjem, da aktivno učestvovanje u političkom životu predstavlja izuzetan napor, angažovanje za koje nekad satisfakcija ne dođe kada vi to želite, ali jedno je sasvim sigurno, takav stav i takvi pojedinci ne doprinose zajednici u meri kojoj mogu. Ko je time dobija?

Niko, svi smo na gubitku! Za politiku je potrebna hrabrost!

Parlament?

Učenički parlament je mesto gde se silna energija mladosti upoznaje sa mogućnostima i potencijalom građanskog društva, dragoceno iskustvo koje će koristiti svima u najširem smislu, samosvestan učenik je najbolja preporuka za slobodno društvo! Da li parlament predstavlja neku vrstu opozicije u našoj školi? Ne predstavlja opoziciju, naprotiv, treba da bude partner, saradnik na zajedničkom poslu, da škola postane bolja, lepša, mesto na koje dolazimo sa entuzijazmom, zadovoljstvom!

Da li da parlament predstavlja neku vrstu politike u školi?

Ne bi trebalo da predstavlja sprovođenje određene politike, doktrine, uz dužno poštovanje prema vašim godinama, ipak ste premladi za partijske programe... Školski parlament je nešto mnogo šire nego što se vama ponekad čini, edukativni aspekt od najveće je važnosti, energija uložena u parlament u najbližoj budućnosti iznudiće nov sistem vrednosti, formiranje vašeg karaktera na zdravom sistemu vrednosti mnogo je veća dobit, iako se u prvi mah ne prepoznaće kao dominanta. Sam proces je smisao i svrha! Na parlamentu upoznajete slobodnu volju pojedinca ili grupe, volju kojom možete kreirati, sprovesti u delo najrazličitije ideje, ali takođe učite i da preuzmete odgovornost za svoje akcije.

Radujem se što je kod učenika ostavio dobar utisak što smo finansirali sve projekte parlamenta, tako će biti i dalje!

Potpuno smo otvoreni za najrazličitije projekte, predloge. Imate autonomiju da sami koncipirate svoje zahteve, budite sigurni da ću sa najvećom pažnjom razmotriti i podržati svaku razumnu inicijativu za koju objektivno postoje mogućnosti! Hrabro napred! Čekamo vas!

"Konto" žurka?

Šta mislim o nazivu časopisa "KONTO" i uopšteno o časopisu?

Izuzetno mi se dopada, kako naziv tako i koncept lista. Šta se zvira u vašim mlađim srcima, tema je sa apsolutnim prioritetom. U školi se potenciraju i pružaju vrednosti, vaspitanje u najširem smislu, novine su prilika da upoznemo i razumemo jedni druge. Da li se u redakciji nalaze najbolji učenici čiji će tekstovi služiti za primer, u ovom trenutku ne mogu da kažem, energija postoji, to je očigledno, ali čak i da nisu u prvom broju nastupili oni učenici za koje se sigurnošću možemo reći da su "Zlatni" dobro je da ih sada ohrabrimo. Svi koji osećaju u sebi da imaju šta da kažu, treba da uzmu učešća u kreiranju lista.

Pokretanjem školskih novina ostvarićemo još jednu dimenziju koja je od presudnog značaja za razvoj demokratskih vrednosti i individualno izgradnju svih nas: JAVNOSTI!

Ja držim do reči, tako sam rekla: Štampanje prvog broja lista "Konto", kao što sam obećala finansiraće škola! Hoću li podržati žurku za 1. broj lista KONTO?

Podržaću vas, svakako! Hoćete li vi mene pozvati na tu žurku?

Treći stepen?

Šta mislim o problemu diskriminacije III stepena u školi?

Zar to postoji??? Ne volim tu reč! Ne treba da je bude!

Od kako sam direktor, trudila sam se da promenim mnoge stvari za koje sam smatrala da neposredno utiču na boravak učenika u školi. Nedopustivo je da se sa takvom emocijom dolazi na nastavu. Očigledno je da se ima o čemu razgovarati. Volim svu decu, koristim priliku da podržim sve učenike koji su imali takvih neprijatelja, neka ostanu dosledni sebi, odvažno i hрабro gradite svoje znanje, vreme pred nama pokazaće ko zavreduje požnju! Ko vredi pokazaće tržište, niko nema garancije! "Šta znate da radiš?" - Mudra je odluka imati zanat u rukama, ko ne shvata krajnje je vreme da nauči!

KONTO

Mušterija je uvek upravu!

Kada god, i kada god da ima neku primedbu, moramo da se ponašamo pristojno, koliko god da nije upravu, moraš da "Progutaš knedlu", i preko svoje volje kažeš:
"Da! Videćemo šta može da se učini!"
Ponekad zaista nije lako biti kuvar, ali poštovanje prema mušteriji je pravilo koje se mora prihvati.

Strahinja II-7

KROKETI OD PIRINČA (za 10 osoba)

Potrebne namirnice:

- Pirinč 800g • Kačkavalj 300 • Jaja 2 komada • Slanina 200g
- Šunka 200g • Luk • Ulje

Za paniranje: • Brašno • Jaja • Prezle

Način rada: Probran pirinč staviti u duboku posudu, nalići ulje i tako glaziramo pirinča.

Kada se završi ova termička obrada onda nalivamo fondom (vodom), posoliti i dodati malo margarina. Jednu polovinu kačkavalja izrendati, a drugu polovinu iseći na kocke. Prašku šunku, slaninu i crni luk zajedno proprižiti i to sjediniti sa glaziranim pirinčem. Dok je vrucé odmah ubaciti izrendan kačkavalj i 2 jaja.

Kada se masa prohladi ubaciti kačkavalj sečen na kocke.

Od ove mase formirati željene oblike i oblažemo dobijen oblik sa brašnom, jajima i prezlama i pržimo u dubokoj masnoći.

Marijana Vlajnić II-7

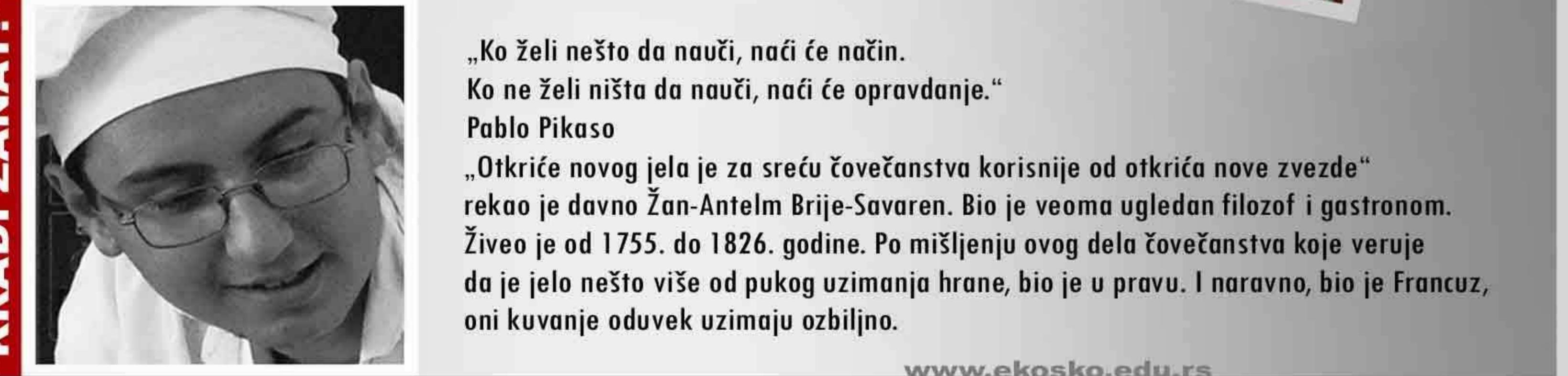

„Ko želi nešto da nauči, nači će način.
Ko ne želi ništa da nauči, nači će opravdanje.“

Pablo Picasso

„Otkriće novog jela je za sreću čovečanstva korisnije od otkrića nove zvezde“ rekao je davno Žan-Antelm Brije-Savaren. Bio je veoma ugledan filozof i gastronom. Živeo je od 1755. do 1826. godine. Po mišljenju ovog dela čovečanstva koje veruje da je jelo nešto više od pukog uzimanja hrane, bio je u pravu. I naravno, bio je Francuz, oni kuhanje oduvek uzimaju ozbiljno.

www.ekosko.edu.rs

Postoji mnogo stvari koje nismo pomenuli u ovom kratkom obraćanju za školske novine, najviše jer se pridržavamo starog kuvarskog pravila... Odlučili smo da iznesemo jedan problem i jednu pohvalu:

Nije prijatno biti u poziciji da vas stalno zadirkuju, "Treći" stepen... Učenici koji svoj život vezuju isključivo za fakultet, ne daju vam da dišete. Lepo, želimo Vam sreću, i ne tražimo da prestanete, ali vas pitam i pozivam da razmislite, da li potreba da prebacujete i dosadujete "Nama" dolazi iz vaše vrline ili vaše slabosti? Jeste li sigurni u sebe?

Pogledajte oglase!

A sad da se našlimo malo:

Postoji samo jedna sitnica bez koje se život u "Pajinji" školi ne može zamisliti!

Bolji smo od "Vlajkove", a i od pekare iz škole!

Znate na šta mislim!

Helena II-7

Prof. ŽIVOJNOV SINIŠA

KONTO
Veština pripremanja i usluživanja jela;
Tipovi nastave: Teorijska nastava;
Vežbe u kabinetu; Ferijalna praksa;
Praktična nastava u bloku;

Prof. NAUMOVIĆ SINIŠA

Mislite da je lako? Razmislite još jednom, ako i tada osetite da želite učiti, napred, možda od vas bude neko! Radovan II-7

NAUČI!!

KONTO
IZ PRVE RUKE!

Iz prve ruke!

Iz prve r

KONTO: OD KADA RADITE U ŠKOLI, I KOJI SU NAJPOZITIVNIJU, A KOJI NAJNEGATIVNIJU DOGADAJI ZA SVO VREME RADA U OVOJ ŠKOLI?

S.D.: U Školi sam od 1980 godine, za sve ovo vreme bilo je raznih prijatnih i neprijatnih trenutaka.

Jedan od najlepših dogadaja u kojima sam ja učestvovao, je kada smo početkom osamdesetih godina opremali kabinet za informatiku među prvima u Južnom Banatu. Kabinet je bio opremljen sa 16 personalnih računara, u vreme kada pojedine škole nisu imale ni jedan računar...

Najnegativniji događaj koji mi se dogodio u školi je neodlazak jedne grupe naših maturanata na maturalnu ekskurziju u Prag.

Iako sam ja išao sa jednom grupom maturanata, sva razočaranja maturanata druge grupe zbog neodlaska kako su mi teško pala.

KONTO: KOLIKA JE ODGOVORNOST POMOĆNIKA DIREKTORA U ŠKOLI IPAK IMA OKO 1100 UČENIKA?

S.D.: Odgovornost pomoćnika direktora je jako velika, jer on je tu "rane za palkanje". Potrebno je uskladiti saradnju profesora sa profesorom, profesora sa učenicima, saslušati sva njihova pitanja predloge i sugestije sve to razmotriti i uskladiti i doneti pametno rešenje koje treba da zadovolji sve zainteresovane strane.

KONTO: ODAKLE VAM ENERGIJA?

S.D.: Kada vidim da su drugi zadovoljni mojim radom, to me motiviše da pružim još više i daje mi još veću energiju.

KONTO: JESTE LI SPREMNI NA KOMPROMIS?

S.D.: Da u svaku dobu!

KONTO: DALI STE NEKAD ZLOUPOTREBILI VAS POLOŽAJ?

S.D.: Ne, nikada.

KONTO: KAKO SE BORITE SA STRESOM?

S.D.: Brzo planem, ali se brzo i ohladim!

KONTO: KAKO REŠAVATE SLUČAJ KORUPCIJE?

S.D.: To je pitanje za pravosudne organe.

KONTO: DALI STE OSVETOLJUBIVI?

S.D.: Ne, loše događaje ne pamtim, a trudim se da drugima stalno pomažem.

KONTO: ŠTA MISLITE O PROBLEMU DISKRIMINACIJE 3. STEPENA?

S.D.: Ne znam na šta konkretno mislite?

KONTO: KOLIKO PROJEKATA TRENUTNO RADI U ŠKOLI?

S.D.: Trenutno su dva projekta u školi koji bi trebalo da se realizuju.

KONTO: KADA ĆETE SMATRATI DA STE USPELI?

S.D.: Teško je odgovoriti na ovo pitanje, ali mislim da će to biti kada i učenici budu još zadovoljniji.

KONTO: KAKVA JE TOLERANCIJA IZMEDU VAS I KOLEGA, I U ŠKOLI UOPŠTE?

S.D.: Velika, mada sam uglavnom ja taj koji prvi popusti i izvine se drugima.

KONTO: KOLIKO JAVNOST UTIČE NA VAŠ RAD?

S.D.: Uglavnom se pridržavam svojih načela, a normalno je da i javnost ima uticaja.

KONTO: DALI STE SVESNI KRITIČNE MASE UČENIČKOG POVERENJA?

S.D.: Jesam i trudim se da opravdam njihovo poverenje.

KONTO: DALI POSTOJE PLANOVNI PODIZANJE UČENICKOG MORALA?

S.D.: Podizanje učeničkog morala moralo bi se organizovati pregođenja časova, raznih tribina na dačkom parlamentu, predavanja za koja su učenici zainteresovani, posetama izložbama, pozorištu, bioskopu i drugim manifestacijama.

KONTO: VAŠE MIŠLJENJE O PROTEKLIM I O SADAŠNJIM GENERACIJAMA?

S.D.: Prethodne generacije su imale mnogo više poštovanja prema profesorima i mnogo više su učili.

Sadašnja generacija je mnogo opuštenija, više ih interesuju neke druge stvari koje nisu vezane za školu i uglavnom furaju svoj imidž.

KONTO: ŽAŠTO NEMA SEKCIJA U NAŠOJ ŠKOLI, A PROVERENO POSTOJI INTERESOVANJE, IMA PUNO TALENTOVANE DECE?

S.D.: U školi postoje uglavnom sportske sekcije, dok za ostale sekcije je mala zainteresovanost kako od strane profesora tako i od učenika.

KONTO: ŽAŠTO ŠKOLA NE BI MOGLA DA PLATI NAJVISE 10 MESEČNIH KATRI ZA UČENIKE ČIJI RODITELJI IMAJU MALA PRIMANJA?

S.D.: U školi je i dosada praktikovano plaćanje prevoza određenom broju učenika koji su bili lošeg materijalnog stanja, a ta praksa biće nastavljena i u budućem.

KONTO: NE ZNAM DA LI STE UPOZNATI I SA PROBLEMOM DA NEKI UČENICI NE NOSE PARE NI ZA UŽINU JER NEMAJU?

BILO BI JAKO KOREKTNO DA SE UVEDE NEKA KNJIGA VERESIJE GDE BI SE PISALO IME,

RAZRED I RAZREDNI DETETA KOJI UZME TAKO UŽINU PA VREMENOM DA PLATI? ILI BAR DA OD TOG VIŠKA KOJI ĆE SE NARAVNO

NEGDE UPISIVATI DAJU KIFLE DECI KOJI NEMAJU PARE, TAKO DA VIŠKA NE NI BILO?

S.D.: Da, upoznat sam sa ovim problemom, međutim da bi se realizovao ovaj predlog potrebitno je da razredne starešine, psiholog i profesori naprave jedan "socijalni karton" gde bi se videlo koliko je siromašnih učenika i kojoj deci bi se besplatno delila užina. Mi smo i ranije pojedinim učenicima kupovali odeću i obuću i opremali ih za maturalne večeri i ekskurzije.

KONTO: ŽAŠTO JE ODNOS PROFESORA GRUB I NEZAINTERESOVAN PREMA UČENICIMA, IPAK NISMO MI STVARI VEĆ BIĆA,

NEMA POTREBE ZA TOLIKOM STROGOĆOM I TERORISANJEM ZAR NE???

S.D.: Smatram da u našoj školi nema "terorisanja" nad učenicima i u koliko ga ima to osuđujem. Normalno je da u školi postoje stroži i blaži, ali nikako grubi profesori.

KONTO: VIŠAK IZ ŠKOLSKIH PEKARA KOME TO ODLAZI, SLOBODNO REČENO U DŽEP?

S.D.: Svakog dana po završetku smene radnica koja radi u pekari vrši popis i obračun i predaje pare u računovodstvo koje se istog dana uplaćuju na žiro račun škole. U glavnom se vodi računa da se napravi peciva koliko se i proda, a u koliko nešto ostane vodi se kao otpis i to dobijaju tetkice za užinu. Slobodno rečeno smatram da ovo ne ide ni u čiji džep.

KONTO: NEKI UČENICI U OVOJ ŠKOLI IMAJU PRAKSU, PRAKSA IM SLUŽI DA BI NEŠTO NAUČILI PORED GRADIVA, NPK, KUVARI IMAJU PRAKSU, ZAR ŠKOLA NE BI TREBALO DA FINANSIRA NAMIRNICE, A NE ONI DA SKUPLJAJU PARE ZA TO, A JOŠ PLAĆAJU I UPIS, ŽAŠTO JE TO TAKO???

S.D.: Da, u ovoj školi postoje učenici koji imaju praksu kuvari, konobar i poslastičari i rade sa namirnicama.

Škola izdvaja određena sredstva za realizaciju plana i programa prakse učenika i sticanje određenih znanja i veština. Takođe, učenici izdvajaju minimalna sredstva za realizaciju prakse, kada su na praksi oni sve što naprave i pojedu, tako da, kada su na vežbama, učenici uglavnom imaju topli obrok ili užinu.

KONTO: OBJASNITE ŠTA ZNAČI "PODIZANJE UČENIČKOG STANDARDA" TAKO SE NAZIVA NOVAC KOJI UČENICI DAJU PRI UPISU U ŠKOLU?

S.D.: Pod "Podizanjem učeničkog standarda" podrazumeva se uređenje prostora i udobnosti boravka učenicima. Ovo se odnosi na sredrivanje učeničkog kluba, opremanje pojedinih prostorija nastavnim i naučnim sredstvima za što udobniji i adekvatniji boravak učenika, zatim krećenje i svakodnevno saniranje šteta koje u toku dana naprave sami učenici.

Na početku i u kraju školske godine obavezno provedemo kroz učionice i kabinete članove Saveta roditelja da vide u kakvom stanju su njihova deca došla i kakvom su stanju ostavila učionice i kabinete.

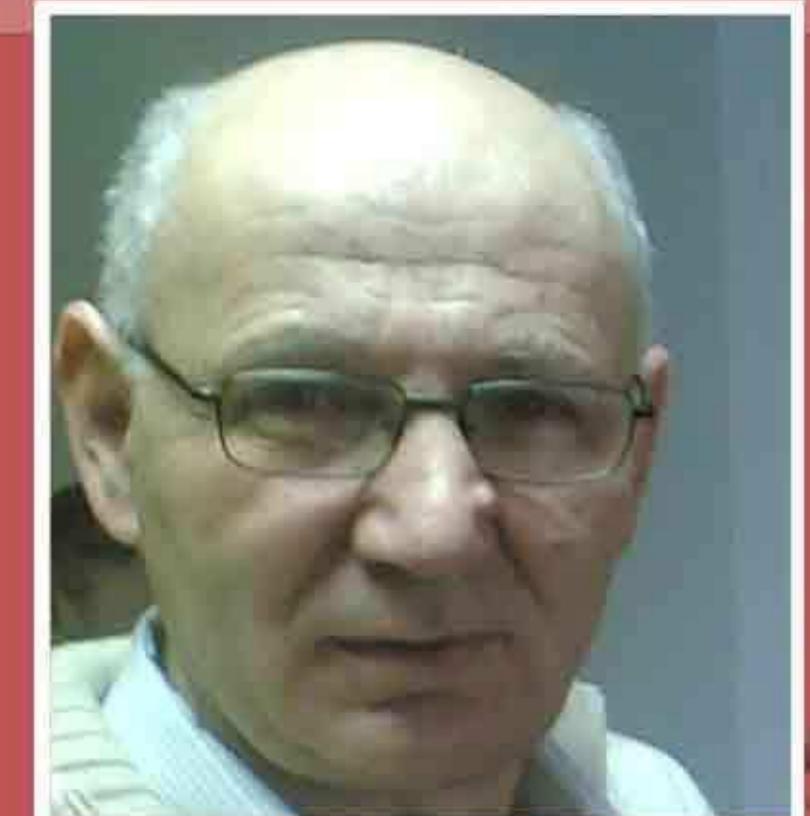
sd@ekosko.edu.rs

KONTO

INTERVJU

...Kada vidim da su drugi zadovoljni mojim radom, to me motiviše da pružim još više i daje mi još veću energiju...

Stevan DAMJANOV
Pomoćnik direktora

KONTO: NA ŠTA SE SVE TROŠI NOVAC IZ UČENICKOG DINARA KOJI SU DALI PRI UPISU? TO JE 3 MILIONA DINARA SKORO?

S.D.: U Školi ima 1004 učenika, ako prilikom upisa učenički dinar platili oko 80% učenika to je oko 1.600.000 dinara.

Svi oni učenici koji su bili slabijeg materijalnog stanja nisu platili upis. Ukoliko roditelji, razredne starešine i profesori prijave direktoru i pomoćniku direktora da pojedini učenici nisu u mogućnosti da plate "dački dinar", ti učenici su oslobođeni plaćanja. Tako da suma o kojoj govorimo nije 3.000.000 din.

Sav prikupljeni novac se namenski troši i nije ga moguće na drugi način utrošiti. Od ovih para nabavljeni su novi računari, opremljeni pojedini kabineti, nabavljene nove knjige, uvedeno kompjutersko vođenje biblioteke i kupljen je nameštaj za istu, obezbeđena je izgradnja platoa i ograde, nabavka nove pećnice, nabavka nove vitrine, preuređenje pekare...

KONTO: MNOGO UČENIKA SE ŽALI NA RAD TETKICA I KAKO ISPIJAU KAFE PO CEO DAN, ZANIMA NAS DA LI ĆETE PREDUZETI NEŠTO PO TOM PITANJU?

S.D.: Učenici imaju pravo da se žale ukoliko su tetkice neljubazne prema njima i ukoliko ne obavljaju svoju dužnost i ne održavaju čistoću učionica i sanitarnih čvorova, ali nije njihovo da utvrduju da li i koliko vremena one provode "Pijući kafu" i koliko rade.

Ukoliko se utvrdi da ne obavljaju svoj posao za koji su plaćene, snosiće adekvatne posledice.

KONTO: DA LI POSTOJI "DAN ČISTOĆE" U NAŠOJ ŠKOLI ODNOŠNO KADA SE GENERALNO SREDUJE ŠKOLU?

S.D.: U školi ne postoji "Dan čistoće", ali se škola svakodnevno spremi. Posle svakog raspusta detaljno se uređuju prostorije, ribaju klupe i stolice i pojedini delovi zidova na kojima se nalaze dački grafiti, kreće se i uređuju. Svakog ponedeljka dužnost je sekretara škole da obide sve učionice i da proceni u kakvom su stanju. Tetkicama se nalaže da otklene sve nedostatke.

KONTO: KAKAV JE TO PROBLEM BIO OKO MATURSKE EKSKURZIJE?

S.D.: Do problema oko organizovanja maturske ekskurzije došlo je zbog nemogućnosti turističke agencije "Aheron" da relizuje ekskurziju za obe grupe. Ekskurzija je trebalo da bude organizovana za jednu grupu 17. septembra, a za drugu grupu 25. septembra.

Prva grupa sa danom zakašnjenja pošla je za Prag 18. septembra. Sa ovom grupom sam ja išao kao vođa puta.

Do zakašnjenja je došlo zbog neplaćanja prevozniku od strane agencije, tako da autobusi nisu došli u zakazano vreme. Posle intervencija direktora, pomoćnika direktora, prosvetne inspekcije, turističke inspekcije i svih dogovaranja i obećanja, na put se pošlo 18. septembra u 12,30 časova. Uz uveravanje od strane direktora agencije da je sve plaćeno i umanjeno uplate od 25 evra po danu nisu svi uslovi bili ispunjeni. Uz veliki trud, nerviranja i sekirajuće sve probleme smo rešavali na licu mesta. Učenici su bili za svaku pohvalu. Realizacija ekskurzije za prvu grupu je organizovana na veliko zadovoljstvo učenika.

Do realizacije druge grupe nije došlo jer agencija nije bila u stanju da podmiri ostale troškove, iako su učenici platili više od 70%.

Po povratku prve grupe koja je posle svih zbivanja bila oduševljena ekskurzijom, raskinut je ugovor sa agencijom.

Dogovoren je da se drugoj grupi vrate pare u roku od 15 dana. Pošto agencija nije vratila pare, škola je tužila agenciju i do sada je ostalo oko 400.000 din. koje agencija treba da vratи učenicima.

KONTO: DA LI JE POMINJANJE NAŠE ŠKOLE PREKO MEDIJA UTICALO DOBRO ILI LOŠE?

S.D.: Pominjanje naše škole po medijima nije moglo da utiče na reiting škole. Škola je uradila sve što je bilo u njenoj moći da dode do realizacije ekskurzije, a sami učenici bili su za svaku pohvalu što se tiči njihovog ponašanja.

KONTO: ŠTA MISLITE O ĐAČKOM PARLAMENTU? DA LI ON PREDSTAVLJA NEKU VRSTU OPONICIJE U ŠKOLI?

DA LI PREDSTAVLJA VRSTU POLITIKE?

S.D.: Pozdravljam formiranje đačkog parlementa i mislim da ga je trebalo formirati i mogo ranije.

Smatram da to nije neka vrsta opozicije i da je potrebno uvažavati stavove i mišljenja mlađih, a to svakako ne treba mešati sa politikom.

KONTO: DA LI ZNATE KAKVA JE SITUACIJA IZMEDU ČLANOVA PARLAMENTA?

S.D.: Nisam uključen u rad đačkog parlementa, ali nepouzdano sam čuo da ima nesuglasica u predsedništvu.

KONTO: ŠTA MISLITE O NAZIVU ČASOPISA "KONTO", I UOPŠTENO O ČASOPISU I SAJTU?

S.D.: Adekvatno školi koju pohađaju učenici, dat je i naziv časopisu, pozdravljam njegovo osnivanje i izlazak prvog broja.

Posle više pokušaja konačno i mi smo dobili sajt što je za svaku pohvalu, pregledom sajtova drugih škola, bez lažne skromnosti smatram da je naš sajt najbolji!

KONTO: DA LI ĆETE VI FINANSIRATI ŠTAMPANJE PRVOG BROJA ČASOPISA KAO STO ŠTE FINANSIRALI I PARLAMENT?

S.D.: Kao što je i obećano prvi broj školskog časopisa "KONTO" biće finasiran od strane škole, a nastojaćemo da ostali brojevi budu finasirani od strane raznih sponzora.

KONTO

KONTO: Kako ste razvili vaš opušten odnos sa učenicima?

VD: Pokušavam da razumem probleme učenika i shvatam da je bolje u školi da budemo opušteni i srećni, jer nepotrebna napetost loše utiče na rad i učenje.

KONTO: Koliko ste zadovoljni stanjem u školi?

VD: Bio bih daleko srećniji da su svi profesori opušteniji i da imaju razumevanja za probleme ostalih kolega i, pre svega, učenika.

KONTO: Vi kao osoba ste...?

VD: Velika tajna za sebe i druge.

KONTO: Koliko ste do sada uradili na polju ekologije u gradu Pančevo?

VD: Dosta za prethodnih šest meseci koliko sam član Gradskog veća, ali nedovoljno, dok ne budemo imali čist vazduh i zemljiste i dok svi i u fabrikama kao i svi gradjani ne shvate potrebu da samo doprinesu poboljšanju životne sredine u gradu u kojem žive i rade.

KONTO: Da li Grad daje dovoljno sredstava za poboljšanja ekološke svesti?

VD: Misim da treba daleko više raditi na edukaciji, pre svega mlađih, ali i ostalih i da je neophodno da se u rešavanje problema uključe svi oni koji mogu i hoće da doprinesu.

KONTO: Vaš omiljeni stih?

VD: "Ako se plasiš, ne počini rat, a ako počneš rat, ne plasi se."

KONTO: Šta biste promenili u ovoj školi da ste direktor?

VD: Pre svega, učinio bih da su na prvom mestu učenici, ali i profesori.

Da se osećaju kao da su kod kuće, odnosno da je škola deo naših života sa svim pravima i obavezama koje i kući postoje.

KONTO: Šta Vas fascinira u životu?

VD: Dve stvari: pozitivno - svemir, a negativno - glupost, s' tim što ova druga fascinacija isto nema granice.

KONTO: Koliko ste otvoreni za nove ideje?

VD: Ako su pozitivne, u potpunosti.

KONTO: Imena nekoliko učenika za koje smatrate da će da urade nešto u životu?

VD: Mislim da u ovim godinama kada ste u velikoj meri otvoreni i neiskvareni, imate sanje da nešto postignete u životu.

KONTO: Najvažniji komponenti ličnosti jednog ljudskog bića?

VD: Ljubav.

KONTO: Sokrat ili Platon?

VD: Sokrat.

KONTO: Šta je potrebno da bi uspeo školski list?

VD: Da bude maštovit i zanimljiv.

KONTO: Vaš odnos sa kolegama?

VD: Profesionalan, a u jednom delu i prijateljski.

KONTO: Da li ste našli ljubav svog života?

VD: Jesam, takodje je u kolektivu.

KONTO: Koliko ste posvećeni Vašem radu i koliko ste spremni da žrtvujete za njega?

VD: Mislim da sam veoma posvećen i spremam da se žrtvujem ukoliko će to dovesti do željenog rezultata.

KONTO: Koja vam je omiljena igra sa čerkicom, da li joj pričate bajke pred spavanje?

VD: Obavezno, da. Svo slobodno vreme joj posvećujem, bojimo bojanke.

KONTO: Da li ste u minusu?

VD: Ne, u plusu sam.

KONTO: Šta vam je najveća životna briga?

VD: Zdravlje i sreća mojoj čerki i mojih najbližih.

KONTO: B92? Pink? RTS?

VD: B52!

KONTO: Pančevac ili Pančevac Press?

VD: Ako može neki treći, malo profesionalniji.

KONTO: Kako se opuštate?

VD: Pravim makete.

KONTO: „Biti ili ne biti“ pitanje je sad. Država?

VD: Deluje kao ne biti, ali valjda će biti.

KONTO: EU?

VD: Evropa mi je u srcu.

KONTO: Da li biste se ljutili ako bismo Vašu sliku uramili u redakciju KONTA?

VD: Bih samo ukoliko bi imala crni flor.

KONTO: Da li se služite za primer učenicima?

VD: Da, i pozitivan i negativan, kako ko shvata, a trudim se da budem pozitivan.

KONTO: Da li verujete u nas?

VD: Ne bih radio u školi da ne verujem u vas. A mislim da bi i svi u društvu trebali da veruju u vas, jer vi ste jedini izlaz.

KONTO: Smisao života?

VD: Ljubav, porodica.

KONTO: Jesu li ljubav i miržnja jedno te isto?

VD: Nikako!

BITA SRCE CAN!

Miroslav Momčilović IV-5

Ekonomsко-trgovinska škola "Paja Manganović" Pančevo

Svaka lepa reč bila bi loša interpretacija onoga što vam želim! Beskrajnu sreću!
Prof. Ivana Perić

To you

I give you the air I need
And all the lyrics stuck in between
For my soul is now yours to lead
Blindly I trust the path
I have yet not seen.

You listen to the strange
voices around
But believe them not
They want to hear the sound
Of the struggling creature you
once fought.

Give them a reason to break
To see the starts of a hollow night
Forgive their ignorance and take
Another breath for a new flight.

I see the crystal shades of blue
Creating a dance in your eyes
For what it brings to you
One more perfect sunrise.

Embrace me before
the darkness becomes colder
All my hopes are now
in your power
You are their holder
My Angel of Sorrow

FAKULTET!

neophodno je da to shvatite ozbiljno. Opredeljenje o višoj školi ili fakultetu imaće veliki značaj za vašu buduću karijeru i na zadovoljstvo životom (pa neće valjda rodjeni hemičar da diplomira ekonomiju i da bude zadovoljan?)

Pre upisa u višu školu ili na željeni fakultet trebalo bi obratiti pažnju na nekoliko stvari. Prvo, potrebno je temeljno razmisliši ŠTA upisati (koja nam oblast leži i ide od ruke). Drugo, potrebno je izračunati bodove iz srednje. To se radi na sledeći način: saberiemo prosek

na kraju drugog polugodišta sve četiri godine i pomnožimo rezultat sa dva (primer: $4.50 + 4.63 + 4.78 + 5.00 = 18.91 \times 2 = 37.82$). Maksimum bodova iz srednje škole je 40 od ukupnih 100. Ostalih 60 su podeljeni na dva dela:

po 30 iz svakog predmeta koji se polaže na prijemnom ispitu. Ukoliko se neko premišlja šta će upisati ili se još nije odlučio, može posetiti jedan od najboljih informativnih web-sajtova u Srbiji: www.infostud.com (sadrži SVE podatke: gde se određeni fakultet nalazi, koji se predmeti polažu za prijemni, ma sve!). Ukoliko nemate kompjuter, možete da odete na profesionalnu orientaciju koja se vrši putem testova sposobnosti i inteligencije, diskrecija zagarantovana i nije toliko strašno kao što zvuči!

(Prodete kroz prolaz koji se nalazi pored Vojvodjanske banke u Pančevu, popnete se uz stepenice i sami ćete se snaći da ih pronadete).

Sada je malo prerano početi sa pripremama za fakultet (zavisi od fakulteta i od toga da li ste se opredelili), ali bi bilo poželjno imati nešto u vidu i već sada ili imati bar maaali nagovještaj... Sve u svemu, neverovatno je kako su brzo prošle ove četiri godine srednje škole, za nekog robovanja a za nekog uživanje, a još neverovatnije je što nas dalje čeka...ko prezivi – pričaće!

Tipičan dan jednog srednjoškolca...

Ustajem u 6 (ili 10) ujutru uz dosadan zvuk mobilnog telefona. Uključujem muziku (zavisnost od kompjutera mi ne da da kompjuteru malo oduška da i on odspava malo). Teglim se i malo šetam po sobi da se rasanim (naravno uz treštanje muzike koje verovatno čuju i komšije, ali u tom trenutku ne razmišljam o tome). Odlazim u kupatilo, umivam se, perem zube. Sada dolazi najteži deo. Oblačenje za školu po hladnoći.

Ajde, i to nekako preživljavam. Muzika i dalje svira i ne daje mi mira. I tako kasnim 2 minuta...3 minuta...5 minuta. Mislim da bi već trebalo da krenem. Korespondentičarka će me ponovo upisati. Ulazim u školu i prvo na šta obraćam pažnju jeste toploća koja me obliva kao i čudjenje da u školi greju. Otkopčavam jaknu i kreće najgora muka u školi, veća i od kontrolnih i kečeva: TE stepenice. Svi znaju o njih. Naravno, i ko ide u Paju, a i oni koji ne idu.

Elem, na prvom stepeniku mi proleće misao „Koliko još?“. Četvrti. Nije bilo strašno. Sedmi. Polako se umaram.

Dvanaesti – dosta više! Petnaesti – doookle. Na devetnaestom sam shvatio da nema više jer na sreću imam čas na drugom spratu i već vapim za gutljajem vode. Srećom, u kabinetu za korespondenciju ima česma tako da ne moram da prozivljavam svu tu muku na stepenicama ponovo. Gledam u te kompjutere koji zilje u mene i pomislijam: „Bože, pa i ova čuda imaju više duše od mene.“

Generalno gledano, časovi su, iskreno, dosadni. Nekako...kao da su svi isti. Profesor dodje, ispredaje/izdiktira to što ima, mi to naučimo, odgovaramo, dobijemo ocene i to je to.

Četiri godine istog načina rada. Mogli bi da uvedu nešto novo npr. da nam dovedu cirkusante, da nam pričaju priče iz svojih mlađih dana ili jednostavno da s' vremena na vreme ispričaju koji dobar vic. Ali ne. Čas mora da bude čas.

Dakle: bebe zevaju, sunce zalazi, operska pevačica peva iz sveg glasa.

Da. Eh, ta dosada. Najzad dolazi veliki odmor, oh tih 10 minuta preporoda, opuštanja i umnog spa tretmana.

Zvono pre velikog mogu da uporedim sa onom srećom kao kada sam dobio prvi bicikl.

Svi srećni izlazimo u dvorište. Neki puše, neki kupuju da jedu, neki gledaju druge dok jedu, neki samo gledaju.

Ali obično se čuje graja nas pođarslih dečurlija kako razmenjuju priče, tračeve i fore i fazonе. Zvono. Opet na čas. Kreće ista priča. Hoću kući! [U međuvremenu je prošlo nekoliko časova koji nisu ostavili neki poseban utisak na mene] I došao je i taj trenutak: home, sweet home.

Od dvorišta škole, pa preko najpoznatije livade u tom delu grada zvana Livada za nekih 15-20 minuta stižem do kuće.

Ulazim u kuću, treskam vratima, bacam torbu, vičem: „Mamaaaaa, šta ima da se jede?“. Perem ruke i odlazim u kuhinju na dobro „jedenje“.

Iskreno, razočaran sam. Nije bilo musake! Laganim hodom se vučem do moje sobe. Puštam muziku i sedam u stolicu iz koje niko živ ne izlazi: kompjuterska stolica (ili stolica koja je preneta iz dnevne sobe u maju sobu i služi toj svrsi).

Slušam muziku i blejam u ekran. Malo čet. Malo Fejsbuk. Malo bleenem u ekran i slušam u muziku.

Malo više bleenem u ekran, ali bitno je da muzike i dalje ima. Prošlo je nekih 3 sata. Trebalo bi da uzmem da učim. Ma...koga ja lažem.

Nisam ni ustao sa stolice a već puštam novu dozu muzike. I dalje svira. I dalje svira. Kažem sebi: DOSTA! Uzimam da učim!

Polako ležem u krevet, nastanjam se na jastuk i uzimam svesku zanimljivih korica na kojoj piše: sekretarsko poslovanje.

Ide nekako...15 minuta...pola sata...sat vremena. Dosta je. Odlazim u kupatilo, perem zube, vraćam se u moju sobu na dvosatnu dozu muzike.

Počinje da mi se spava. Gasim monitor i zvučnike. Odlazim do kreveta i pokrивam se dobro. Razmišljam: „Jao ne. Sutra isto.“

SKRENO! VOLI

Miroslav Momčilović IV 5

“DESETOSEKUNDNI KOŠMAR”

Marko i Marina,
zima 1990. Sićušna radoznala devojčica,
bez znanja roditelja, odlučuje da ode i istraži svet,
veličanstven svet.

Oseća potpunu slobodu, ono za čime sada, neumorno traga.
Trenutak, čar detinjstva, jednostavan nasmejan i slep.

Trčeći kroz džunglu, dvorište komšinice Zore, podiže slatki,
šiškama sakriven, namršteni pogled, kolena klecaju i pada.
Gde pada? U Markovo srce.

Nekoliko zajedničkih otkucaja srca i postaju jedna duša, zauvek.

Zagrljav, poljubac, lebde iznad stvarnosti, zajednička tišina,
rođeni da budu jedno.

Za deset sekundi, Marina će se probuditi. Sanjala je košmar.

Pospani pogled kroz prozor, bezbrižno posmatra, ne sluteći...

Napolju neustrašiva belina i drveće koje joj crnim granama gubitnički prkosи.

Očaj je stigao! Mama Draga, pruža koverat sa Marininim imenom:

„Od Marka je, to je njegov rukopis“. Čudno, zašto bi joj pisao kada
živi deset kuća od nje i pritom to nikada nije radio?

U sobi u kojoj se zidovi jedva vide od zajedničkih slika,
ostaju Marina i list papira. Mrzi ga, iako još nije ni pogledala šta na njemu piše.
„Jednom smo obećali jedno drugom da, šta god da se desi,

ti neće mrzeti mene i ja neću mrzeti tebe, molim te
sada ispunji obećanje, potrebno mi je. Odlazim sa mojima u Kanadu.
Saznao sam to pre dve nedelje. Ništa ti nisam rekao.

Znajući kakva sam kukavica, pišem ti pismo i preklinjem te da me ne mrziš.

Voleo sam te, volim te, voleću te i mrzeću sam sebe ako ikad prestanem da te volim.
Tvoj Marko.“

Ruke joj drhte, nejasno...Ja znam, ne znam... Sudbina... Slučajnost?...

Odjednom mrak. Više nikada neće svanuti...

Tri godine su prošle, Marko se nije javio.

Marina se oporavila, drugacija od svih, tamna i jaka.

Krenula je u treći razred puna snage kakvu dugo nije posedovala,
inspiracija je Stefan, njen drug iz razreda, od skoro i dečko.

Prvi posle toliko vremena, inteligentan i šarmantan, vredan truda!
Čas matematike, razredna ulazi prekida čas na kratko,

predstavlja razrednu novog učenika,
izvesnog Marka Vasića, koji se skoro doselio iz Kanade. Vraća se vreme...
Marina je u neverici, nikada nije prestala da voli Marka, terala sebe da misli suprotno...
Vatrom ispisana linija, ljubav i mržnja su pomešane.

Trči ka njemu kao nekad, samo što ovaj put zna kuda trči.

Zaobilazi Marka, protičava pored, izlazi iz učionice i beži. Zna da je on prati,
to je oduvek radio, čak i dok je bio hiljadu kilometara od nje. Bio je tu, uvek.
Juri za njom kroz hodnik škole, prestiže je i zaustavlja.

Marko i Marina opet postaju nevidljivi, sami su. Samo Marko i Marina.

„Nisi trebao da se vraćaš.“

„Dozvoli mi da te poljubim, pa ponovi tu istu rečenicu ako možeš i nestaću zauvek.“

„Zašto bih?“ - „Zato što sam ispunio obećanje, zaslужujem.“

Usne se spajaju, tela podrhtavaju, istim ritmom. Svaki sat na svetu prestao je da kuca,
njihova srca su kucala umesto njih.

Savršeno!

Skoro savršeno.

Savršeno bi bio da se za deset sekundi Marina nije probudila u svom krevetu,
ušuškana, u onom zimskom jutru.

Mama Draga ulazi u sobu nasmejana: „Marina, dušo, šta ćeš za doručak?“

Skuvači viršle, ti voliš viršle.

A, da, Marko je zvao! Pitao je da li si raspoložena za klizanje popodne?
Obavezno mu se javi kad ustančeš!“

Jelena Kolundžić 2-6

Kuća od pruća

Pošto je ovo članak za školske novine, tema bi trebala da bude interesantna a ujedno i ozbiljna. Razmišljam sam neko vreme o temi i odlučio da izbegnem klišee poput školskog standarda, rada profesora itd. jer smatram da to u suštini ne govori ništa o pravoj prirodi škole. Dušu škole čine učenici, njihovi svakodnevni banalni problemi, razmirice, nevina ogovaranja u školskom dvorištu, i kako, galopirajući u život, ti mlađi umovi prevazilaze te prepreke na samo njima specifičan način. Osmesi, pogledi, po koja suza: to je sve malter u instituciji i duhu jedne škole. Za mene škola nije obrazovno-vaspitna ustanova već mesto gde se oblikuju mlađi umovi koji će sutra ići da grade bolji svet i oslobođe neke već davnog zaboravljenih istine. Nažlost, ja se sve više susrećem sa odavno srušenim idealima, snovima pregaženim lokomotivom surovosti spoljašnjeg sveta, to nije mladost, ne, mladost je verovanje u nemoguće neverovatno, verovanje u promene, otpor, čuda i lepote života. Mlađi umovi su sada sve više i više zatvoreni za ono više koje im nudi sopstveni potencijal. Ja živim u svom svetu, ali ja vidim da su se svetovi drugih mlađih obrnuli njima na glavu i sada se bore sa tim na jedini način koji poznaju, grubošu i ohlošću. Dopustili su da im vetrovi spoljašnjeg sveta sruše kuću od pruća. Ljubav je smisao života i stojim iza toga. Većina ne shvata. Ne shvataju prolaznost života, ne shvataju da moraju da iskoriste taj treptaj koji tako brzo prolazi, da vole i da budu voljeni. Škola a pogotovo srednja škola je društvo u malom.. Kako se budu snašli u tom mikro svetu tako će se snaći i u životu. Normalno je da se delimo u grupe jer tako lakše plovimo kroz ove tri-četiri godine treninga za onu glavnu utakmicu. Nas čine životinjski instinkti ali i emocije koje nas uzduži i čine ovakvima kakvi jesmo. To uspostavljanje balansa između te dve stvari se najbolje vidi u adolescenciji jer učimo o životu i ti naši dpokušaji dobijanja nekog sklada su smešni, ali i poučni. Fenomen škole je za mene interesantan jer on potvrđuje sve moje pretpostavke, uglavnom pretpostavke o životu. Da zaključim, školu čine nevinost, želja za nečim višim i boljim, bezrazložna samouverenost, snovi i strasti koje čuvamo u sebi i tamo nemerno ispoljavamo. Ja se samo bojim da mehanizam modernog sveta i hladnoća njegovog duha ne ugasi plamen koji gori u mlađim srcima. Za kraj, zamolio bih vas za nešto: ne dozvolite da vam veter sruši vašu kuću od pruća.

Iskreno Vaš
Damjan Unčević IV-6

KONTO: Znaje engleskog jezika u našoj školi?
I.C.: Dobar 3

KONTO: Raditi u školi i biti direktorkina čerka?
I.C.: Nije lako. Pratim sebe, svoju individualnost.
Ja sam Ivana, volim to što jesam!

KONTO: Hoćete li nam ustupiti kolekciju "bisera" za školski sajt?
S.V.: Čim prodru pismeni, šaljem...
Prof. S. Vojinović

Nikola Rikanović

- Ambijentalna instalacija "Volja za moć"
Muzej istorije Jugoslavije
Beograd 2004.
- Skulptura "Molitva" 2008.
www.rianovic.co.yu

"Unutrašnja mera je nepogrešiva"
KONTO: Završili ste Likovnu akademiju u Beogradu?

NR: Prvo sam isao na psihologiju, zatim na Pravni fakultet, Primjenjenu akademiju, i napokon na Likovnu akademiju, jedini fakultet koji sam završio; Prosek 9! Moj zaštitni znak je lutjan! (smeje se).

KONTO: Svidelo nam se kada ste nas preko crteža procenili. KAKO?

NR: Kako ste postavili oblik u formatu ili način na koji ste senčili, govore "Po sebi". Spontana, nacrtana linija iskazuje vaš senzibilitet, Vaše biće, karakter... Kada naučite da gledate pojave oko sebe, ako ih osetite, tek tada možete da ih potencirate. Unutrašnja mera je "nepogrešiva", nju pratim, drugo nemam.

KONTO: Vaše radove, izložbe, knjigu, videli smo na sajtu, Odakle crpate inspiraciju, ljubav prema jednoj ženi? Ili?

NR: Koji rad postoji, a da se odnosи na Jednu Ženu? Ko može da živi, a da ne radi?

Rad je način da podnesete život. Dakle, Jedna Žena!

KONTO: Da li ste član nekog pokreta, organizacije?

NR: Živimo u gradu koji nema snage da reši "EKO- Problem".

Jednostavno, kao društvo nemamo svest i savest, ne možemo da platimo tu cenu.

Izabrali smo drugi način, "Jeftiniji", jedini koji možemo: Da plaćamo svojim zdravljem!

Potpredsednik sam Udrženja građana "EC013" Pančevo: www.ec013.com

KONTO: Da li ste bili hipik, panker, "Titov Pionir", da li i sad slušate nešto od te muzike 70. '80. '90.?

NR: Bravo! Titov Pionir... Poslednjih 15 godina likovnoj umetnosti sam posvetio svu energiju.

Upoznao sam beskonačno, biće... Ako bog postoji, on sigurno sluša muziku i peva, retko slika...

Ukusi su različiti, svako vreme ostavilo je besmrtni trag u muzici, uživam u ritmu!

KONTO: Koji su vam omiljeni muzičari sa domaće scene, omiljeni film, knjiga?

NR: Vudu Popaj, "Emancipovan" Film: "Odiseja u svemiru 2001." Knjiga, "Tako je govorio Zarustra" - F. Ničé

KONTO: Da li ste uspeli da prenesete ljubav prema umetnosti učenicima i kolika je naša opšta kultura?

NR: Nasušna potreba pojedinca da komunicira sa umetničkim delom spada u izuzetke.

Autentičnu potrebu da konzumira, razmeni, doživi umetničko delo, kod većine učenika tek treba razvijati, graditi.

Problem je vrlo kompleksan, vrednosni sistem u društvu nije jedinstven, egzistira u enklavama...

Potreba za "unutrašnjom lepotom" nikada nije spadala u prioritete... Uzroci takvog ponašanja su donekle opravdani.

Jedan nov automobil na ulici ispunice vašu glad za estetskim, a preko mobilnog telefona razmeniće desetine slika, vizuelno smo prezasićeni... Dominira dizajn, "Trošim, dakle postojjam".

Remek dela "starih majstora" od presudnog su značaja za formiranje vrednosnog suda učenika, analiziramo ih, upoznajemo, otkrivamo... Uistinu, teško je danas nešto otkriti, ali da se od postojećeg,

poznatog, kreira nova upotrebljena vrednost, to jeste potencijal, moguć i ostvariv, na tome insistiram, da povezuju raznorodne elemente u celinu! Kada osećate slobodu kroz likovnost, muziku, voleće umetnost!

Opšta kultura u našoj zajednici je niska, Hrist bi imao zbog koga da dođe!

KONTO: Vaš način rada sa učenicima je specifičan postoje li talenti koje ste prepoznali u školi?

NR: Davidović Andrija 3-7. Taj čovek će upisati Likovnu akademiju, bez obzira hoće li biti i šampion u boksu!

KONTO: Šta zamerate nama, učenicima i možete li Vi učiti od nas?

NR: Kada čujete od učenika da je rođen 1991. '92. '93. 1999. Krenuo u Prvi razred...Ne možete ostati ravnošćeni.

Život je pobedio. Mladost je divna i neodoljiva, neverovatna sposobnost adaptacije, gdje god da ste!

Šhvaticete da imate odgovornost za sebe, hrabre odluke koje donosite, mnogi pre vas već su zapisali,

iskustva drugih ljudi dragocena su podrška u trenučku kada niste sigurni u sebe,

iskoristite tu privilegiju, vreme u kom možete čitati. To Vam najviše zameram, ne citate, "Blejanje" je sramotno!

Moramo raditi! Ko će umešto Vas da misli? Vi nam trebate, druge nemamo!

Istina je i ja učim od Vas. Iskrenost Vaših crteža teško je dostižna. Rutina je neprijatelj svakog umetnika!

KONTO: Kakvo je vaše mišljenje o Učeničkom parlamentu, Vi ste jedan od mentorâ?

NR: Koncept postoji zbog Vas, prepoznajte mogućnosti i kreirajte!

Izuzetna prilika da učenici direktno utiču na uslove života u školi, da iskažu sebe, pokrenu i sprovedu inicijative od kojih mogu imati koristi. Upoznajete principe i mehanizme na kojima egzistira zajednica, društvo.

ŠTA učenici smatraju prioritetnim važno je koliko i sam proces KAKO da dodu do rešenja.

Razmena oblikuje, pokreće i artikuliše jedinke, zadovoljstvo mi je što sam deo pokretačke energije.

KONTO: Kakav je vaš odnos sa kolegama, upravom i šta zamerate sebi?

NR: Imam podršku kolega i uprave, radimo na istom zadatku!

"KVADRAT": Zadovoljan učenik, zadovoljan profesor, zadovoljna uprava, zadovoljna Srbija! To je "Mera!".

Da li nastava na mom predmetu može biti kvalitetnija? Da li privatne neuroze projektujem u nastavi?

Da li sam iskren pred svojim slabostima?... Propuste u radu sigurno imam...

KONTO: Šta mislite o školskom sajtu? (www.ekosko.edu.rs)

NR: Iskoristite priliku, predstavite se, pitajte, unapredimo komunikaciju! Verujem da će zadatke iz matematike, kolenice Ranković, videti cela škola, a da su ispitna pitanja iz marketinga, kolenice Perić, maturanti već ukorili!

Svako može da se preuzme i odštampa prvi broj lista KONTO sa našeg sajta, dajemo dobar primer ostalim školama!

KONTO: Šta mislite o projektu „Školski časopis“?

NR: Želim konkurenčiju, 500 tekstova za naredni broj lista KONTO, tako ćemo upoznati najkreativnije,

Školske novine su slika naših vrednosti, volje, ogledalo duha. Važno je da se pogledamo! Prvi broj ima energiju!

Čestitam redakciji, preuzela je rizik i pokazala da može!

Angus Young

KONTO

Kranjčec Branimir III-4

AC/DC je Australijski rock bend osnovan davne 1973. godine u Sidneju, u Australiji, od strane braće Malcolm i Angus Younga.

Oni su imali ideju da osnuju grupu koja će predstavljati simbol sirove energije.

Angus i Malcolm Young došli su na ideju o davanju imena bendu nakon što su videli oznaku "AC/DC" na šivačoj mašini koja je pripadala njihovoj sestri Margaret. "AC/DC" je oznaka za alternating current/direct current (izmenična struja/neizmenična struja), a označava, kod električnih aparata, mogućnost korišćenje obe vrste napajanja. Braća su osetila da se ovo ime poistovećuje sa energijom njihovih pesama, pa je ime ostalo nepromjenjeno do danas.

Prvi nastup imali su u sidnejskom klubu Chequers na proslavi Nove, 1974. godine. Članovi su se često menjali. Bubnjar Colin Burgess, prvi je član koji je otpušten, a nekoliko basista i bubenara je "prošetalo" sastavom bez značajnog traga.

Angus je već tada imao svoj karakteristični stil oblaženja - školsku uniformu.

Originalna garderoba bila je iz njegove srednje škole u Sidneju. Na tu ideju došla je njegova sestra Margaret.

Osim školske uniforme, na bini se pojavljivao i u spajdermenovom, Zorroovom kostimu i u kostimu gorile.

Braća Young su odlučila da Evans, glavni vokal, nije dovoljno adekvatan pevač zbog ostavljanja utiska da se radi o glam rocku. Često se dogadjalo da menadžer Dennis Laughlin, zameni Evansa na bini.

Poznat je bilo da Laughlin i Evans imaju problema u međusobnom odnosu, a to je doprinelo da braća odluče da ga zamene iskusnijim pevačem i Angusovim prijateljem.

Bio je to Ronald Belford (Bon) Scott.

Prvi album, High Voltage, izdan je samo u Australiji 1975. godine. Album je napravljen za samo deset dana.

U narednih nekoliko meseci, postava AC/DC-a se ustalila; činili su je gitaristi braća Young, pevač Bon Scott, basista Mark Evans i bubenar Phil Rudd. AC/DC je 1976. godine potpisao ugovor s međunarodnom agencijom Atlantic Records, što im je donelo prve nastupe u Evropi. U ranoj fazi karijere nastupali su kao predgrupa tada puno poznatijim bendovima kao Kiss, Aerosmith ili Blue Oyster Cult. Prvi međunarodni album ugledao je svetlo dana 1976. godine, a na njemu su se našle pesme sa prva dva albuma koji su izdati samo u Australiji. Uz pomoć agencije Atlantic Records album je doživeo veliki uspeh prodavši se u više od tri miliona primeraka.

AC/DC je imao veliki uticaj na novi talas britanskog heavy metal-a (New Wave of British Heavy Metal).

Takve su grupe Saxon i Iron Maiden, koje su stekle slavu kasnih sedamdesetih godina kao znak da odbijaju tradicionalni heavy metal. 2007. godine kritika je napisala da je AC/DC, zajedno s Thin Lizzyjem, UFO-om, Scorpionsima i Judas Priestom predvodnik druge generacije muzičkih zvezda spremnih da zamene staru gardu.

Bon Scott

Brian Johnson

19. februara 1980. u Londonu Bon Scott je preminuo u noći u kojoj je konzumirao preveliku količinu alkohola. Preminuo je u automobilu Alistaira Kinneara.

Idućeg jutra ga je Kinnear prebacio u bolnicu, shvativši da se Bon ne odaziva. Proglašen je mrtvim odmah po dolasku u londonsku bolnicu Camberwell.

Nagodjajuće je bilo puno, ali je pravi uzrok njegove smrti trovanje alkoholom.

Članovi benda su razmišljali o raspadu AC/DC-a nakon Scottove smrti.

Na kraju su zaključili da bi Scott verovatno htio da bend nastavi sa radom.

Za novog pevača izabran je Brian Johnson, bivši pevač Georgija.

AC/DC je sa Johnsonom dovršio pesme na albumu Back in Black, koji su započete sa Scottom.

Back in Black je postao njihov najprodavaniji album i jedno od obeležja hard-rocka.

Samo u SAD prodato je 21 milion primeraka.

PUT BEZ POVRATKA

KONTO

Mesto je iza drugove zgrade...

Jedan drug i ja smo otišli da se vidimo sa njim...

Išao sam u osmi razred osnovne škole.

U osnovnoj školi nikad nisam bio frajer.

Bio sam osrednja klasa, niti gore niti dole.

Družio sam se više sa devojčicama.

Nisam bio član nijedne školske sekcije,

niti sam imao prostora da budem otvoren.

Nisam bio u školskom timu.

Bavio sam se hokejom na ledu.

Tražio sam svoje mesto tamo.

Nisam imao novac da nosim ono što je "in".

Nosio sam ono što su mama i tata mogli da mi kupe.

Mama je radila u društvenoj firmi, a tata u poznatoj privatnoj kompaniji.

Imam stariju sestru koja je krenula na fakultet. Nisam imao svoju sobu.

Imali smo da jedemo. Imao sam devojkou mog godišta iz drugog odjeljenja

i pripadali smo istoj klasi. Tih godina nisam išao svakog leta na more.

Imao sam kompjuter koji sam delio sa sestrom.

Dani su mi prolazili "blejanju" kod kuće...

Tog dana smo se našli i otišli da se vidimo sa još jednim drugom.

Nismo imali ideju o tome što ćemo raditi. Našli smo se sa njim.

Bio je stariji od nas, ali je išao sa nama u razred jer je "pao" dva puta. Sedeli smo i pričali.

U jednom trenutku on je izvadio kesicu u kojoj se nalazila trava i pitao je:

"Želite li da probate?". Neiskusan i zatvoren u sebe istog trenutka sam rekao:

"Da", dok je moj drug malo oklevao, ali je ubrzao i on pristao. Počeli smo da "duvamo".

U tom trenutku sam se osećao jako srećno... Krenulo je da me "spušta",

počeo sam da razmišljam o tome što sam uradio. U tome nisam video ništa pogrešno.

Bio sam zadovoljan. To je bio moj prvi put.

Prošlo je dve godine od tada. Konzumirao sam redovno.

Sakupljao sam novac od užine, i tražio način da i ja prodajem nekom...

Kupovao sam travu od druga jednom u dve nedelje ili u mesec dana.

Roditelji nemaju predstavu o tome, iako su me redovno upozoravali

da je droga nešto najgore što može da mi se desi!

Ja ih nisam poslušao zato što me je "to" tada činilo srećnim. Rekao sam devojci.

Ona me je zamolila da prestanem. Ja nisam prestao. Nisam mogao!

Činilo me je srećnim! Smrt nekih članova porodice, veza sa devojkom...

Jako je teško naći uzrok u otkriti što je uzrok, a što je posledica da "PROBAŠ"!

Jako teško. Možda problemi u kući, dosada... Trebalо mi je da pobegnem

od stvarnosti na neko mesto koje je samo moje.

"Drug" koji mi je prodavaо drogu **uvek je bio dostupan!** UVЕK!

Prestao sam jer mi je bilo dovoljno da vidim momke kako umiru

od heroina, kako se "pucaju" u venu, "smršane", MRTVE!

Podstaklo me je da prestanem jer svaki ko je probao travu

i nastavio sa time, uvek će u budućnosti probati nesto jače.

Nakraj je mrak.

Mene je jednim uhvatila murija. Umro sam od straha.

Na sreću, nisu nas popisali jer je drug bio veoma snalažljiv.

Počeo je da "Mota", ja nisam video pandura, istresao je travu

na zdravstvenu knjižicu. Došli su panduri, ali ništa nisu našli.

Imao sam prilike posle toga, da uzmem nesto jače od trave,

ali nisam.

Kraja nema. Odložen je. Do sledeće prilike ili nikad. Nisam siguran.

R.P.

Narkoman

Tuga, pustoš i beskrajna tudina
To je ono što narkoman ima.
U beloj boji i belom prahu
Dani prolaze u jednom mahu.

Prolazi život, prolazi sve,
Ali ta navika na drogu ne.
Tužno je gledati život što mre,
Ali u tom životu, droga je sve.

Možda ipak ima nade za Vas
Samo da ne tražite u drogi spas.
Govore ljudi: „Teško je njemu“
Dok ti goriš u svom problemu.

Nazad nema, napred ne postoji
Nema verovanja u život bolji.
Ne manji ljudi oko tebe, sad si sam
Dok na ulici kupuješ još jedan gram!

Milica Jokić IV-6

Sreća je:
Da bi se javila obavezno se mora uporediti sa nečim!
- trudom koji smo uložili da bi stigli do trole
- svim ostalim stvarima koje su loše u našem životu
- tuđom nesrećom

Tek tada čovek može da shvati zahvalnost svoje pozicije i oseti spokoj.

Kratkog je daha i prividna.

Sledi ponovna beda i potreba za ispravljenom iste...

R.P.

KONTO KONTO

Kako napisati biografiju?

Biografija ima svrhu da predstavi Vas i Vaše obrazovanje nekome ko Vas ne poznaje ili nema vremena da Vas upozna.

Biografija treba da Vas predstavi u najboljem svetu, na koncizan i lepo strukturiran način.

Biografija koju pišete prilikom konkursiranja za posao ne bi trebalo da bude duža od dve A4 strane, osim ako imate izuzetno bogato radno iskustvo i konkurišete za mesto u top menadžmentu. Dobro napisana biografija prvo pokazuje ono što je najvažnije, ali sadrži i sve relevantne informacije.

Da biste ostvarili svoj cilj, prilikom pisanja biografije savetujemo Vam da adaptirate biografiju shodno cilju koji želite da postignete (posao, nastavak studija, stipendija, konferencija...). Ako šaljete poštom, odštampajte je na čisto belom A4 papiru. Biografiju se piše slovima Arial ili Times New Roman, a veličina slova bi trebalo da bude između 10 i 12, ali nikako preko 12 jer prevelika slova oštavljuju loš utisak.

Sa druge strane, ne smete koristiti ni premali font koji nije čitak. Nemojte biografiju pisati kompletno velikim slovima, niti koristiti šarena slova ili previše podvučenih i iskošenih slova. Sve ovo doprinosi nepreglednosti i neozbiljnosti biografije.

Biografiju ne biste trebali slati bez propratnog pisma, čak i ako nije naznačeno da je propratno pismo potrebno.

Ono upoznaje čitaoca sa Vašom biografijom i upućuje na njene važne delove. Potrudite se da celokupni izgled odaje izgled uredne i obrazovane osobe.

Sama biografija bi po nekim idealnim standardima trebalo da sadrži sledeće: lične podatke, obrazovanje, radno iskustvo, nagrade koje posedujete, relevantne kurseve i seminare, znanje stranih jezika i rada na računaru, lične osobine, hobije i ostale napomene, ukoliko ih imate.

Lični podaci:

Ovde treba navesti ime i prezime, datum rođenja, adresu stanovanja, e-mail, telefon i državljanstvo (koje ne treba poistovjećivati sa nacionalnošću).

Ukoliko imate dve adrese navedite obe, eventualno sa datumima kada možete biti nađeni na njima. Lični podaci mogu biti napisani manjim fontom, ukoliko želite da uštedite prostor za ostale podatke. Ukoliko Vaša biografija privuče nečiju pažnju, ta osoba će pažljivije pogledati Vaše lične podatke.

Važno je samo da su oni tu. Naročito se nemajte truditi da ulepšavate tekst različitim tipovima slova, crtežima, animacijama i slično.

Jedino morate obratiti pažnju da ime i prezime bude napisano fontom koji je veličine ostalog teksta,

kako bi čitalac jasno mogao da vidi čija je to biografija.

U nivou dela sa ličnim podacima, sa desne strane, možete uneti fotografiju. Svrha unošenja fotografije je da, nakon intervjuja, poslodavac lakše poveže utisak iz biografije sa utiskom sa intervjuja, naročito ukoliko je pre i posle Vas imao mnoga kandidata.

Fotografija treba biti manjih dimenzija, sličnih fotografiji iz lične karte (osim ako je zbog prirode pozicije u oglasu naznačeno drugačije).

Nikako ne treba slati fotografiju kao poseban fajl, kao ni fotografiju na kojoj ne izgledate ozbiljno i profesionalno.

Obrazovanje:

U ovom delu bitno je da naglasite koju srednju školu ste završili, od kada do kada ste je pohađali, koju diplomu posedujete.

Prosek u srednjoj školi naglašate samo ukoliko je dobar i ukoliko nemate završen fakultet. Ukoliko ste završili fakultet,

navedite naziv fakulteta, mesto gde ste studirali, od kada do kada ste studirali, kada i gde ste diplomirali.

Prosek navedite ukoliko je reprezentativan i ukoliko prelazi 8,00 ako biografiju koristite u našoj zamjeni ili 9,00 za inostranstvo.

Kada biografiju šaljete u inostranstvo, navedite i skalu ocena koja se ovde koristi, odnosno da su prolazne ocene od 6 do 10.

IMATI!

U okviru radnog iskustva navedite kompanije u kojima ste radili, period zapošlenja u svakoj od njih, poziciju na kojoj ste radili i u koju su bile Vaše dužnosti, odgovornosti, šta ste famo naučili, koje veštine ste stekli.

Slobodno u ovom delu možete navesti i prakse. Nemojte umanjivati ono što ste radili, i nemojte se stideti toga.

Pokažite budućem poslodavcu da ste osoba koja želi da uči i razvija svoje potencijale u svim situacijama.

Radno iskustvo koje nije posebno relevantno za poziciju za koju sada konkurišete ne treba posebno isticati i opisivati,

već samo spomenuti.

Nagrade: Ove informacije su ono što vas razdvaja od drugih kandidata. Navedite stipendije koje ste dobili, nagrade koje ste osvojili, konkurse na kojima ste učestovali. Ne morate navesti samo naziv, godinu i mesto.

Možete opisati u nekoliko reči ono što smatra da je bitno kod ovih nagrada, stipendija itd.

Seminari i kursevi: Ovde možete navesti stručne konferencije i seminare na kojima ste učestovali, kako u zemlji, tako i u inostranstvu, kao i ostale kurseve koje ste pohađali. Ovim podacima se predstavljate kao osoba koja preuzima inicijativu i sprema se za izbori za dobro obrazovanje, praktično iskustvo i osobu spremnu da uči i usavješava se.

Strani jezici: Navedite sve jezike kojima se služite, sa naznakom koliko dobro poznajete taj jezik (početni nivo, srednji nivo, napredni nivo, tečno znanje pisanja, čitanja i konverzacije). Navedite ukoliko imate završen neki kurs jezika i diplomu.

Znanje rada na računaru: Napišite sve programe koje znate da koristite, uključujući služenje Internetom,

i odredite nivo svog znanja (početni, srednji, napredni, eksperški nivo).

Ukoliko ne posedujete znanje rada bar u Word-u, Excel-u i Internetu, predlažemo da počnete što pre da ih stičete, jer je ovo minimum koji se traži kako kod nas, tako i u inostranstvu. Ukoliko imate završen neki kurs, i to navedite.

Lične osobine: Navedite osobine koje su relevantne za poziciju za koju konkurišete kao što su, na primer: inicijativnost, timski rad, upornost, komunikativnost. Često su zahtevi za lične osobinama navedeni u samom oglasu,

pa ih uskladi sa onim osobinama koje vi posedujete.

Hobiji: Ukoliko Vam biografija deluje previše hladno i profesionalno, možete je osveziti delom o hobijima.

Hobiji i ostala interesovanja deluju lepo u svakoj biografiji jer Vas predstavljaju kao osobu koja, uz rad,

zna da uskladi i zabavu u svom životu.

Ostalo: U ostale napomene navedite sve ostalo što smatra da je bitno, a niste mogli da svrstate u gore navedene kategorije.

Obavezno navedite ako posedujete vozačku dozvolu, možete spomenuti da imate sopstveni auto (posebno ako procenite da je to izuzetno relevantno za poziciju za koju konkurišete), da ste odslužili vojni rok i sl.

Ovo su samo neki standardni delovi koje bi biografija trebala da sadrži, a Vi, naravno, možete dodati ono što mislite da je potrebito i kreirati biografiju prema svom nahođenju.

Neke od caka za bolje napisan cv...

Pišite u trećem licu ili pasivu. Ovim dajete utisak objektivnosti. Ukoliko pišete u trećem licu, nemojte koristiti lične zamenice (ispравno je npr.: „završio srednju školu“ ili „završena srednja škola“, a ne „on je završio srednju školu“)

CV mora biti bez gramatičkih i pravopisnih grešaka. Ako Vaš CV sadrži ovakve greške,

Vi delujete kao osoba koja ne zna pravopis, kao nepažljiva, nemarna, površna ili nezainteresovana osoba.

Sve informacije moraju biti tačne. Ukoliko ste u CV-ju naveli netačne podatke, rizikujete da već na prvom intervjuu budete razotkriveni ili da uopšte ne budete ni pozvani na intervju jer su Vaši podaci prethodno provereni.

Na kraju krajeva, ako budeTE primljeni na osnovu netačnih informacija, velika je verovatnoća da će se u toku Vašeg rada

vožiti neslaganja između osobe koja je predstavljena na papiru i osobe koja se pokazuje u praksi.

Ne izostavljajte bitne informacije. Ako izostavite neke od bitnih informacija, može se steti utisak ili da ste nemarni

pa niste obratili pažnju na sadržaj CV-ja ili da želite da sakrijete neki podatak.

Stavite se u ulogu osobe koja će da čita Vaš CV. Probajte da shvatite koji su to kvaliteti koje ta osoba,

odnosno organizacija ili kompanija traži. Razmislite koja biste pitanja Vi postavili da ste osoba koja prima desetine ili stotine prijava za posao, i što je to što bi Vas privuklo u nečijem CV-ju. Naravno, morate užeti u obzir svru Vašeg konkursiranja, poslovnu politiku firme/organizacije na čiji konkurs se javljate i ostale faktore koji su bitni za tu situaciju.

Budite što konkretniji. Nemojte dopustiti da Vaš CV zvuči kao uopštena priča. Ako imate što da kažete o sebi, učinite to što konkretnije, jer ćete se upravo tako izdvajati od ostalih kandidata. Naravno, uz konkretnost ide i sažetost,

kako ne biste neumereno produžili CV.

CV treba da je vizuelno privlačan - dinamičan. Ako sve u dokumentu poredate u kvadrat ili u potpuno pravougaonik, stranica može da deluje dosadno oku posmatrača. Ipak, svakako izbegnite da Vaš CV liči na esej.

Izaberite npr. stranicu u dnevnim novinama, koja je dinamično uređena tako da svaki tekst ima svoje mesto i tačno se oseti koji su manje, odnosno više istaknuti. Uporedite tu dinamičnu strukturu stranice sa stranicom nekog udžbenika na kojoj imate istaknut samo naslov, a ostatok stranice je popunjeno tekstom koji nije izdelen u kakve celine, u kome ništa nije istaknuto, nego je sve samo poravnato u pravilne marge sa svim stranama. Takva slika demotivira čitaoca.

Stavljanje fotografije u CV. Fotografiju možete staviti u CV ukoliko ste sigurni da na njoj delujete kao poslovna, pouzdana i prijatna osoba. Ako nećete da postignete efekat suprotan željenom, pobrinite se da fotografija odaje

upravo onaku osobu kakvu organizacija/firma traži.

CV treba da odije pozitivnom energijom - obratite pažnju koje reči koristite. Ljudi ne reaguju dobro na pesimiste i pasivne osobe.

Vaš CV treba da odije entuzijazmom, samopouzdanjem (ali ne preteranim, nego shodno Vašem znanju, iskustvu i poziciji za koju konkurišete) i da prikazuje ambicije koje opet odgovaraju poziciji za koju konkurišete (npr. ako se prijavljujete za posao sekretarice,

Vaše ambicije da jednog dana doktorirate neće Vam mnogo pomoći prilikom zapošljavanja, čak naprotiv mogu da Vam odmognu), a dobro bi bilo i da obratite pažnju na koje reči koristite. Naime, neke reči zvuče bolje od nekih drugih.

Na primer, ako napišete da ste na prethodnom radnom mestu bili zaduženi za praćenje kvaliteta,

Nemojte jedan isti CV slati na sve konkurse. CV treba da se prilagođava svakom aktuelnom konkursu, kako biste u njemu istakli baš ono što će Vam na tom konkursu obezbediti "zeleno svetlo".

Na primer, kada se prijavljujete na konkurs za radnika u marketinškoj agenciji, Vaše iskustvo u istraživanju javnog mnjenja će verovatno biti od značaja i treba da ga istaknete. Međutim, ako konkurišete za mesto računovode, pomenuto iskustvo spomenite, ali ga nemojte posebno isticati. Zabeležite kome ste poslali koji CV i kako je tačno glasio konkurs na koji se javljate.

Ako na osnovu CV-ja i prijave budete pozvani na intervju, osnova za ovaj razgovor će najčešće biti upravo Vaš CV.

Zato morate da znate što se napisalo u njemu i da budeTE spremni da date dodatna objašnjena o podacima koje ste izneli.

Takođe, morate znati kako je glasio konkurs na koji ste se prijavili kako biste se prilikom razgovora vodili osnovnim kriterijumima navedenim u konkursu. Ukoliko se u startu utvrdi da niste sigurni što firma/organizacija traži, pokazujete da ste

zapravo nezainteresovani za posao ili neodgovorni, što Vam nosi mnogo negativnih poena.

Stavite svoje ime u naziv CV-ja.

Odnosno, neka ime fajla bude npr. petar_petrovic.doc ili petar_petrovic_cv.doc jer je poslodavcima tako mnogo lakše da pronadu Vaš CV u arhivi nego ako imaju desetine fajlova koji se zovu cv.doc, biografija.pdf, moj_cv.pdf, cv_srpski.doc i slično.

Evo kako da proverite da li ste pravilno napisali biografiju...

* Da li poslodavac može da stekne pozitivan utisak o vama u prvih 30 sekundi proučavanja vaše biografije?

* Da li ste koristili beli papir?

* Da li bi biografija nije duža od dve strane? Ako je na dve strane da li prva strana zaokuplja poslodavčevu pažnju?

* Da li ste pokušali zadebljati, velika slova, ili različite tipove slova da privučete pažnju na karakteristične oblasti vašeg iskustva?

* Da li je biografija čitljiva sa razumnim razmakom između reči i između redova?

* Ukoliko je biografija pisana na računaru, da li ste odštampali na laserskom ili matričnom štampaču?

* Da li prva rečenica, poslednja rečenica, i forma uopšte zaokuplja poslodavčevu pažnju?

* Da li ste naveli ili naglasili cilj vaše karriere?

* Da li je vaše ime i prezime, adresa i telefon (gde vas mogu lako naći) u gornjem delu biografije?

* Da li bi biografija deluje uravnoteženo?

* Da li ste ubacili u gornjem delu vaše obrazovanje (diplomu koju posedujete (ili godinu studija)) ili u donjem delu biografije?

KONTO

KONTO Anagram:

TIP MERKA!

Promenite raspored slova. (Rešenje anagrama u sledećem broju)

TEST INTELIGENCIJE!

Da biste otkrili koliko ste inteligentni, rešite ovaj test, saberite svoje pogrešne odgovore i pogledajte koliko ste inteligentni (ili koliko niste...).

1. Ako legnes u 8 sati i naviješ sat da ti zvoni u 9, koliko ćeš spavati?
2. Da li u SAD postoji 25. decembar?
3. Ako imaš u kutiji samo jednu šibicu i ulaziš u mračnu sobu gde se nalaze: petrolejka, plinska svetiljka i peć na drva, šta ćeš prvo zapaliti?
4. Neki meseci imaju 30, a neki 31 dan. Koliko meseci u godini ima 28 dana?
5. Šta piše na novčiću od 3 dinara?
6. Doktor ti je dao tri tablete, da piješ jednu svakih pola sata.
Koliko ćeš dugo piti tablete?
7. Sanjaš da si u tamnom tunelu, sa jedne strane dolazi voz a sa druge zmaj.
Šta ćeš učiniti?
8. Šta je bilo pre 1945. godine?
9. Da li je moguće čoveka koji je živeo severno od Nju Jorka
sahraniti zapadno od Misisipiјa?
10. Da li je moguće u SAD venčati se sa sestrom svoje udovice?
11. Ako bacиш crveni kamen u Crno more, šta će se dogoditi?
12. Ti si mi sin, a ja ti nisam mama. Šta sam ti ja?
13. Ako se čoveku odseče desna ruka, koliko mu prstiju ostaje?
14. Avion se srušio na kanadsko-američkoj granici.
Gde će biti sahranjeni preživeli putnici?
15. Koliko rođendana ima majka troje dece?
16. Jabuka ima tri grane, svaka grana ima tri grančice, svaka grančica ima tri ploda,
svaki plod ima tri koštice. Koliko krušaka ima na stablu?
17. Koliko puta u toku 24 sata (jednog dana) minutna kazaljka pređe iznad satne kazaljke?
18. Ako danas u podne padne kiša, može li se za 36 sati očekivati sunce?
19. Petao snese jaje na slovensko-hrvatskoj granici. Čije je jaje?
20. Koliko je 10 i 30?

(a) pola 11
(b) peteo neće nositi telje
(c) ne, jer će biti puno
(d) 22 puta
(e) nijedna, jer na jednoj ne rastu kruške

(f) jedan rođendan - soji
(g) nijedne, jer su preziveli
(h) 15 prstiju
(i) teta
(j) potpuno
(k) zvezda dobrovolača
(l) ne
(m) ne, jer si već mirav budući da ti je
(n) 1944. god.
(o) sat vremena
(p) ne postoji novčić od 3 dinara
(q) svi
(r) slobotu
(s) jedan sat
(t) odgovor:

Napravite kolač koji voli, to je najslađi i najlepši
način da mu pokažete koliko ga volite!

Kristina II-8

Posle sedmog časa u redakciju je došla profesorka **Maja Momčilović**. Na opšte oduševljenje svih prisutnih, učenici koji imaju visoke ocene smogli su hrabrosti da postave nekoliko pitanja. Nećemo dugo:
KONTO: Zašto mislite da su učenici neozbiljni?
M.M.: Zato što su mladi, neiskusni i željni života i ne shvataju ozbiljnost zajedničke odgovornosti pred kojom se nalazimo.
KONTO: Zašto ste mi upropastili Novu godinu?
M.M.: Zato što nisi učio i zato što me moliš za trojku.
KONTO: Razredna, a zašto mene?
M.M.: Zato što možeš više, a ti se zadovoljavaš sa dvojkama... možeš mnogo više!
KONTO: Vi ste jedna od najlepših profesorki u školi.
M.M.: Divno...

BIOTEHNIČAR!
Dragi prijatelji, veliki pozdrav svima!
Ovaj smer je izuzetan i sličan je

društvenom smeru u Gimnaziji. Pruža opšte i stručno obrazovanje, a glavni predmeti su:

Istorija, Pravo i Srpski jezik.

Završetkom ove škole, pruža nam se šansa

za studije na mnogim fakultetima kao što su:

Filozofski, Pravni, Filološki, Ekonomski,

Političke nauke i mnogi drugi.

Sa diplomom srednje škole imamo stručno obrazovanje, te možemo naći posao.

Preporučio bih ovaj smer svima,

nećete se razočarati.

Filip Vlajić II-5